

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegbetelek minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.
Jogász-egyleti tagok számára:
apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap”

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére ápr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

M e g h i v á s!

A maros-vásárhelyi jogász-egylet II-ik (alaki magánjog) szakosztályának **folyó hó 12-én (pénteken d. u. 4 órakor)** a helyi casino-egylet helyisége tanácskozási termében gyűlése leend, melyre az osztály tagjai tisztelettel meghívataknak.

Maros-Vásárhelytt, 1874. június 10-én

Tribusz Antal,
elnök.

Horváth Miklós,
jegyző.

Mikó Mihály, Csikszék törvényhatósági bizottságának május 22-én tartott rendkívüli közgyűlését megnyitó beszéde.

Tekintetes törvényhatósági bizottság! Midőn egy mindnyájunk által őszintén tisztelt férfinak általános részvétellel kísért elhunytával megüresedett ezen széket ideiglenesen elfoglalom, nemcsak magyar királyi belügyminiszter ő nagyméltósága rendeletének teszek eleget, de egyszersmind hódolok, egy keblem mélyéből emelkedő titkos szózatnak; mely az anyamegye, a szülőföld jelen helyzetének képével épen úgy, mint a multnak emlékeivel arra csábítani látszik, hogy a politikai élet küzdelmeiben fennmaradott erőmet — bárha ideiglenesen — azon törvényhatóság érdekének szenteljem, melynek egy negyedszázados multja politikai életemmel, jövője pedig gyermekeim érdekeivel szoros összeköttetésben áll.

Igen uraim! a törvényhatóság, melynek kebelében ismét megjelenek; e terem s maga e szék, melyből a bizottság tanácskozásait egy idejig vezetni hivatva vagyok, nem új, se nem

idegen előttem. E törvényhatóság egyik regényes völgyét szülőföldemnek nevezhetem — e terem kezdő politikai munkásságom színhelye volt — és e székéből már 25 év előtt vezettem Csikszék népének azon nagyfontosságú gyűléseit, melyek az akkori székely szolgáltság hatalmas védei ellen győzelemmel küzdeni, s végeredményekben a szélbeli székely katonaság csaknem egy százados bilincseit széttörni voltak hivatva.

Csoda-e uraim, ha az összeköttetésnek ily szoros kapcsolata mellett, a törvényhatósági önkormányzatban, törvény által szabad elválasztás tárgyául fennhagyott, befolyást épen e törvényhatóság bizottságában óhajtam fenntartani és csoda-e, ha most, midőn belügyminiszter ő nmga bizalma folytán ismét alkalom nyílt Csikszék érdekeinek szolgálni, ugyanazon érzelmek által engedém magamat sugalmaztatni, melyeknek a költő e szavakban adott kifejezést: „nescio qua natale solum dulcedine cunctos ducit.”

De ha mindamellett e törvényhatóság jelen helyzetéből kiindulva magamat Csikszékre nézve némileg még hasznosnak is tekinteni bátorodom, méltóztassanak azt sem hiuságnak, sem dicsőség utáni vágyakodásnak nem tekinteni; a hiuság nem az én korom gyengeségei közé tartozik, a mi pedi a dicsőséget illeti — őszintén megvallom — a bizalom és szeretetnek annyi becses nyilvánulása után, a mennyivel Csikszék népei politikai működésének éveinek egy nagy részét elárastották — Csikszék rónái rám nézve már több dicsőséget nem teremhetnek — de tekintsék kérem merészségemet főleg annak, mert nem titkolhatjuk el, hogy Csikszékre nem kevésbé, mint általában hazánkra bekövetkezett azon idő, mely a pártok küzdelmeinek egy ideig félretételét, s minden érdekeltet erejének egyesítését követeli.

Midőn ily érzelmekkel önök között ideiglenesen ismét helyet foglalok, bocsássanak meg, hogy néhány pillanatot legelőbb is a visszaemlékezésnek szenteltem, s engedjék meg, hogy ne titkolhassam el a viszontlátásnak azon örömet, melyre az együtt élt idők emlékei jogosítanak.

Tudom én azt, s épen nincs okom szemet hunyni előtte, hogy eltávozásom óta az idők sokat változtak, új emberek, új fegyverekkel jelentek meg a küzdőtéren, régi benyomások elmosodtak, s új jelszavak irattak a keblek törekvéseinek táblájára; ugyanezért a mi nézeteink sokban eltérhetnek egy mástól, de van egy, mi mindnyájunkat összeköt, mi mindnyájunkkal közös, mi az eltérő meggyőződésnek tiszteletet parancsol, s ez uraim a hazának hő szerelme bármily nyelven, s bármily alakban kifejezve, ez a szent törekvés székünk népének jóllétére, közös érdekeinek előmozdítására.

Ha mi uraim! e törekvések által őszintén engedjük magunkat vezéreltetni, bizonyára felta-

láljuk azon tért, melyen az ezen törvényhatóság javára célzó közös munkában karöltve haladhattunk a nélkül, hogy nézeteink különbsége által feltartóztassunk.

Nem mondom, hogy e téren is és egyesített erővel is mindent bevégezhetünk, mire törvényhatóságunknak szüksége van; az emberélet rövid, s hiában ringatnók magunkat azon csalfa álomban, hogy a népet az ígértföldjére mimagunk egy emberélet alatt bevezethetjük, de vannak népünk életében oly halaszthatatlan és szükséges intézni valók, melyeknek elintézése a további haladásnak és fejlődésnek felétele.

A törvényhozás- és kormány alkotásaikban jó példával mentek előre; a munka, az ipar és kereskedelem régi bilincseiből feloldatott, s most rajtunk van uraim a sor, hogy törvényhozásunk és hazafias érzelmű kormányunk törekvéseit őszintén gyámolítsuk, s az önkormányzat által kezünkbe adott hatalommal, törvényhatóságunk kebelében létesítsük azon intézkedéseket, melyek e szék népére nézve halaszthatlanoknak mutatkoznak.

Ilyennek tartom én mindenekfelett közigazgatásunk fejlesztését és tökéletesítését, s ezen uton mezei- és erdei viszonyaink rendezését.

Az a közigazgatás uraim, melyet némelyek az újabb korban oly kicsinyre becsülnék, nem kevesebb, mint a népek élete, a társadalom céljának legfőbb emeltyüje, az ország fennállásának biztosítása, pontos és szigorú közigazgatás nélkül a verejtékes munka gyümölcsét igen gyakran mások élvezik, s hijában fárad a szántóvető, ha mezején a közigazgatás által meg nem gátolt kártevők és kihágók szabadon pusztítják vetéseit, legázolják kalászeit, vagy elhordhatják egybegyűjtött kalangyáit.

Ki nem látja át, hogy pontos és gyors közigazgatás nélkül elakad sebes utjában az ütközet tervét vivő futár, rossz hidak és utak sepedékében megrekednek az ágyuk vagy nem juthatnak el a segédsereg, s e miatt elvész az ütközet, s gyakran eldől vele a haza sorsa, s ott, hohy erélyes közigazgatási intézkedés gyors kivitelével egy község határára nem szoríttathatik vala a ragály vagy marhavész, vármegyéket teszen az néptelenné, vagy azok lakóit koldusbotra juttatja.

Megtórlani a bűnt vagy kihágást, példát és elégtételt szolgáltatni a megsértett vagyon és becsület biztonságnak, ezt igenis teszi és teheti az igazságszolgáltatás, de megelőzni a bűnt, a kihágást, megőrizni szüziességében az erkölcsöt, megvédeni a polgárok nyugalma, a személy és vagyonbiztonságot, s elejét venni annak, hogy az igazságszolgáltatás méltó szigora folytán megtegyenek az ország börtönei, s elvonassék ezer meg ezer kar a munka teréről, s elterjedjen az erkölcstelenség mindott, hová az igazságszol-

gáltatás keze el nem jut, ezt csak a pontos és gyors közigazgatás eszközölheti.

Mind ez általánosan elismert igazság, de az sem szenved kétséget, hogy közigazgatásunk tökéletesbitésének szükséges volta, sehol oly kiáltóan nem mutatkozik, mint mezei- és erdei állapotaink javításában, s mindenek előtt erdeink pusztításának meggátolásában.

Mindnyájan tudjuk, hogy a gondviselés a székely népet, s kiválónan Csikszéket, és erdeiben, milliókat érő nemzeti kincscsel áldotta meg, melynek jövedelme rendszeren és gondosan költve nemcsak a jelen, de a jövő nemzedékeket is az élet nehéz gondjaitól biztosíthatta volna.

Fájdalom tudjuk azt is, hogy a nemzeti kincs megtartása gondját senki maga kötelességének nem tartván, egy idő óta a nép mitsem végez oly következetes elhatározottsággal, mint a nemzeti kincsnek bűnös pusztítását, s ma az óriás erdők helyén álló hasztalan kopár legelők, a halomra ontott, s használat nélkül rothadó fenyőfák megszámlálhatlan sokasága, a levágott tutajfák veszni hagyott egy öles csutakjai, s a legszebb fiatal fenyőkből font haszontalan kerítések úgy állanak ott, mint megannyi vádlevél, a községek rendezése előtt fennállott kormányainkra, megyehatóságainkra és magára a székely népre!

Azonban még mindig van, mit megmenteni, s én azon elhatározással léptem önök közé, hogy első szavamat önökhöz a nemzeti vagyon pusztításának meggátolása tárgyában emeljem.

(Vége köv.)

— „A szászok és a politikai kémkedési rendszer“ czim alatt a „Ref.“ a szász „Tagblatt“-nak felelve, egyebek között így ír: „Az említett lap minket magyarokat az 1867 utáni alkotmányos korszakból kémkedési hajlammal vádol; hadd szolgáljak én számukra az abszolutizmus gyászos korszakából néhány teljesen hiteles adattal.“

„Mikor 1849-ben Magyarország keze, lába bilincsben, s félország börtönben vagy száműzve volt, ki volt az, ki Lészai Dániel erdélyi magyar, Balomiri János és Popovics Demeter román, Roth Illés szász képviselőt szeptember 15-ikén

Bach Ede császári erdélyi biztosnak följelentette azért, hogy a magyarországi gyűlésen résztvettek, s a három első javait confiscáltatta is? Egy fő-fő szász tisztviselő.“

„Ki volt, a ki gr. Haller Józsefet, mint forradalmárt a nagy-sinkai tisztségnek, ez a szász ispánnak és ez a nevezett császári biztosnak szeptember 3-án feladta, s javait confiscáltatni kérte? Egy szász.“

„Ki volt, a ki gr. Haller Ferencz vizaknai birtokát hasonló okból október 9-én confiscáltatta, s december 13-án hasznobérbe is adatott és kivette hasznobérbe azt? Egy szász.“

„Ki ajánlotta az abszolút kormányoknak 1855-ben, hogy ugyanazon gróftól, nejétől s apró gyermekeitől elvett fejéregyházi kastélyát és uradalmát paraszt szász földművesek számára alakítandó gazdasági intézetnek adja, s midőn a császári kegyelem azt visszaadta a jogos birtokosnak, akkor Felső-Fehérmegye mártonfalvi prétoriumát, vagy a pócstelki és dévai uradalmat ajánlotta e célra fordíttatni? A szász gazdasági egyesület“

„Ki volt az, a ki gróf Teleki József, a magyar tud. akadémia elnöke, s Erdély nagy nevű kormányzója, s testvérei Ádám, László és Sámuel sorostélyi birtokait 1849-be confiscáltatni ajánlotta? Egy zászlóvivő szász magistratus.“

„Ki volt az, a ki 1849. december 27-ikén Effingham Geart angol követségi attachét, mint forradalmi utlevéllel bírót a katonai kormánynak bejelentette? Egy szász.“

„Midőn az abszolutizmus magát Erdélyben 1849 végén szervezni kezdte, s kémrendszerével behálózta az egész országot, behatolva a zárdákba, a családiélet szentélyébe, ki sietett magát eszközül adni a magyarok leigázására? szász honfi társaink legnagyobb része. Az első hetekben mindjárt 22 szász foglalt helyet tekintélyes erdélyi államásokon.“

„Midőn 1858-ban a titkos rendőrséget közbiztonsági hatóság név alatt véglegesen szervezték, ki volt annak feje? Egy szász. Kik az első biztosok Szebenben, Brassóban, Kolozsvárban, M. Váráshelyen, szászok, Az összes személyzetből, a mi 4 helyen 17-re ment, 12 szász volt.“

rák nem dolgoznak, s még a hajó készítését is egészen elfelejtették.

Az alatt, hogy az egész ország baldokolt, mintha egy halálos betegségtől lett volna megrohanva, a fővárosban magának a királynak szeméi előtt a legborzasztóbb jelenetek merültek fel. Madrid lakói éhen haltak, mert az ország rendszabályait, melyek által élelmiszereikkel lettek volna ellátandók, csak az első pillanatokban lehetett végrehajtani. Sokszor megtörtént, hogy az emberek össze-rogytak az utcákon, s a hol feküdtek meghaltak. Másokat az ország utakon a halállal küzdeni láttak, de senkinek sem volt élelme, hogy rajtok segítsenek. Végre a kétségbeesett nép a rend minden korlátait áthágta. 1680-ban Madridban nemcsak a munkások, hanem a kézművesek és üzlet embereknek is egy nagy csoportja rabló bandákká alakult, betörték a magán házakba, kifosztották és megölték a lakókat fényes nappal.

A 17-ik század további egész husz éve alatt nem a lázadás, ezzel keveset mondanánk, az anarchia állapotában volt a társadalom felbomlott s ismét elemeire látszott feloszolni. Hogy egy kortárs jelentős kifejezésével aljunk szabadság és korlát egyaránt ismeretlenek voltak.

A végrehajtó hatalom rendes tevékenysége szünetelt. A madridi rendőrség ki nem kaphatván hátralékban lévő fizetését, feloszlott és rablásra adta magát. Semmi eszköz nem látszott arra valónak, hogy a gonosz állapotoknak határt vessen. Az államkincstár kiürült s lehetetlen volt azt újra megtölteni. Az udvar szegénysége oly nagy volt, hogy hiányzott a pénz a király magán szolgálói bérének kifizetésére, s a királyi háztartás mindennapi szükségleteinek fedezésére; 1693-ban minden nyugalmazottak fizetése be lőn szüntetve, s a korona hivatalnokai és miniszterei

„Igen — végzi a „Ref.“ — mi nyugodtan utalhatjuk a nevezett lap férfait és pártját arra, hogy a titkos elnyomás az abszolutizmussal való kézfogás és kémrendszer. Kedvelés bűzös kloákait maguk között keressék.“ Azonban Antonius mégis becsületes ember.

A viszárlás és elővásárlási jog, valamint a bérleti szerződésből eredő jogok a ptk. 1070. 1073. és 1095. §§-ai szerint azon tulajdonsággal bírnak, hogy telekkönyvi bejegyeztetésük pillanatában „dologbani jogokká“ válnak. A felsorolt személyi jogok ezen sajátága törvényen alapulván, — nem lehet, hogy e tulajdonságuk megnyeréséhez még a másik szerződő fél beleegyezésének is kelljen járulnia. — A személyes jogok bekebelezése nem képezi ama jogok szerzés módját, — a bejegyzés ez esetben nem egyéb, mint a már megszerzett jog hatályának szélesítése. — Miután végül a hivatkozott szakaszok egyszerűen csak azt mondják, hogy a személyes jogok bejegyeztetésük által nemcsak a közvetlenül kötelezett szerződő fél, hanem a dolog más birtokosai ellenében is hatályosokká lesznek, a nélkül, hogy különösen megjelöltenék azon személy, kit a bejegyzési jog illessen, látni való, hogy a viszárlási és elővásárlási jog, valamint a bérleti jogok bejegyeztetése kizárólag azt illetik, a kit maguk a jogok illetnek, — és pedig teljesen függetlenül a másik fél beleegyezésétől. Fődolog az, hogy mindazon határozatokat, melyek a dologbeli jogok megszerzését szabályozzák, — egy ezekről lényegesen eltérő jogintézményre annak különös természetére való tekintet nélkül egytől egyig alkalmazni nem szabad, — a miből az következő, hogy a telekk. rend. 81. §-ának e) pontja, — mint a viszárlási, elővásárlási és bérleti jogok természetével nem egyező, — azok bejegyeztetésének magengedésénél alkalmazásba és tekintetbe nem jöhet.

Kétséget nem szenved, hogy a személyes jogok nemcsak lényegükre nézve, hanem telekkönyvi bejegyeztetésük célja és alapja tekintetéből is, különböznek a dologbeli jogoktól, — a kérdés csak az, vajjon a körülményből az következik-e, hogy a személyes jogok a kötelezett fél beleegyezése nélkül is telekkönyvileg bekebelezhetők egy különben bekebelezésre alkalmas okirat alapján, vagy pedig éppen ellenkezője ennek, — az t. i. hogy személyes jogot bekebelezési engedély nélkül nemcsak bekebelezni, de még előjegyezni sem lehet, — habár a bemutatott okirat a betáblázási

TÁRCZA.

A moriscok kiirtása Spanyolországban.

(Buckle után).

(Vége.)

Mindezen szenvedések alatt kialudt Spanyolországban a szellem és erő. Minden fakban eltűnt az élet és törekvés. A spanyol hadsergek 1643-ban Rocroynál vereséget szenvedtek, s több történet ezen ütközetnek tulajdonítja a spanyol hadidicsőség lehanyatlását. Az azonban csak egy volt a sok korjel közül, 1656-ban egy kis hajóhad volt felszerelendő, azonban a partok mentében üzött halászat annyira lehanyatlott, hogy a szükségelt kevés hajó számára is lehetetlen volt a megkívántat matrozokat és hajós népet összetoborzani. Az azelőtt készült tengeri földabroszok, vagy elvesztek, vagy elvalának hanyagulva, s a spanyol hajósok tudatlansága oly ismeretes tény volt, hogy senkisé tudott bennök bízni. A katonaságban így van megírva egy Spanyolországról, a 17-ik század végéről szóló tudósításban a legtöbb katona zászlókerülő s a kevesek, a kik hivek maradtak, a rangjokba vannak ültetve fizetést nem kapnak és az éhhalálhoz közel állanak.

Egy más tudósítás azt mondja ezen egykoron hatalmas királyságról, hogy az merőben védtelen állapotban van, a határvárosokban hiányzik az őrizet, az erődtornyok összeomolva romokban hevernek, a fegyvertárok üresek, a hadikészlet tárákban hiányzik a lőszer, a hadigya-

fizetésének egy harmada le lőn foglalva. De semmi fél nem tartoztathatta a pusztulást. Éhhalál és szegénység egyre növekedőben volt; 1699-ben az angol követ Stanhope, a ki akkoron Madridban tartzkodott, azt írta hazá, hogy egy nap sem mulik el, melyben az utcákon a kenyér miatt támadt verekezésben többen meg ne ölelnének. Tulajdon titkára egy pék bodé előtt öt nőt látott a tolongás által agyonnyomatni, s a nyomor lajstromának szaporítására 20,000 koldus jött a vidékről a városba.

Ha ez az állapot még csak egy generatioig tart vala a legvadabb anarchia következett volna be, s a társadalom minden köteleinek el kellett volna szakadni. Az egyetlen lehetőség Spanyolországot a természeti vadságba való visszaeséstől megmenteni, valamely idegen hatalom alá kerülés volt. Egy ily változás elkerülhetetlen volt, s alapos volt a félelem, hogy az oly alakban léphet föl, mely a nemzet előtt rendkívül gyűlölt lehet. Mert a 17-ik század végén Ceuta a mohamedánok által ostrom alá fogott, s mivel Spanyolország kormányának, sem sereg, sem hadi hajói nem voltak, nagy aggodalom támadt ezen jelentékeny erősség sorsára nézve; mert a felett nem lehetett kétség, hogy elesése után Spanyolországot újra a hitetlenek borítják el, s most az egyszer hamar elbánnak azon néppel, mely szenvedések által meggyengítve, majdnem éhhalott és kimerült volt....

Még tovább folytathatnánk a nagy hírű történetnek érdekes rajzát Spanyolországról. Azonban itt megállapodunk, mert nem volt egyéb célunk, mint egy példát mutatnunk fel olvasóink előtt aziránt, hogy hova sülyedhet egy ország egy hatalmas állam, ha a józan okosság és értelem világát a vakhit és szenteskedés akarja pótolni.

engedélyen kívül a bekeblezésre nézve szükséges minden egyéb kellekkel el van látva, — így a dologbeli jogok előjegyzésére a telekk. rend. 87. §-a értelmében mindenesetre alkalmas volna.

Azon felfogás igazolása tekintetéből, miszerint személyes jogoknak sem bekeblezése, sem előjegyzése meg nem engedhető, a kötelezett fél bekeblezési nyilatkozata nélkül, — mindeneke előtt egyelemben veendő, — hogy a dologbeli jogok, a mennyiben származati szerzőmód mellett szereplenek, — mindig oly jogügyleteken alapulnak, melyek az átruházó félre nézve az átadás teljesítését jogi kötelezettséggé teszik. Minthogy pedig ezen átadás ingatlanokra vonatkozó jogoknál, mint szerzőmód, csak telekkönyvbe írtatás által eszközölhető, ennél fogva a másik félnek szerződési kötelezettsége megengedni a bekeblezést, melynek csak a clausula intabulandi alak szerű megadása által tehet eleget. Nem így a bekeblezésre alkalmas személyes jogoknál, — mert ezekre nézve a bekeblezés megengedésének kötelezettségét a jogügylet természetéből kimagyarázni egyáltalán nem lehet. — Így a viszársárlási jog fentartásából egy szerűen csak az következik, hogy a vevő az eladó kívánságára a megvett dolgot ennek visszatérítve adja, — de nem azt is, hogy a visszatérítési jogát biztosítani is tartozik. *) (Vége köv.)

Mi hír külföldön?

— **A francia nemzetgyűlés** jun. 2-án kezdte meg a választási törvényjavaslat tárgyalását. Castellane a javaslat ellen beszélt, mint a mely tulságosan kiméli az általános szavazati jogot, mely pedig csak a forradalmi tömegeket képviseli. Ledru Rollin nagy mérséklettel fejtegette, hogy azon gyűlésnek, mely az általános szavazati jog alapján jött össze, nincs joga megtámadni a szavazati jogot. Ezután a monarchia helyreállítását lehetetlennek mondotta, s a császárság ellen fordult, „melynek az ország három betörést, Waterloo és Sedant, s terület eldarabolását köszönheti.“ Végül egyedül lehetséges kormányformának a köztársaságot állította.

— **Spanyolországban** a republikánusok ügye öröndetesen halad előre, Concha elég sikerrel működik a meglazult fegyver helyreállításában. Don-Carlos csapatai szüntelen hátrálnak.

— **A császár találkozások** hire közelebből újból fölmerült, s újból démentáltatott. Most egyik német újság ismét világgá bocsátotta, hogy a német császár mindenesetre találkozni akar az osztrák-magyar uralkodóval a nyár folyamán.

— **Amerikából** a vallásmozgalmakra nézve május 10-ikéről következőleg írják: „Az előbb jézsuiták által kormányzott Venezuela államban a vallásos mozgalmak gyorsan haladnak. A jézsuitikus kormányzat a központja s virágzó székhelye, egyszerre teljesen megszabadult a jézsuitáktól. A venezuelai köztársaság elnöke a zárda eltorlását egyszerűen elrendelte. E rendelet végrehajtására külön bizottság küldetett ki, mely annak valószínűsítéséhez már hozzá is fogott.

A városi képviselőbizottságnak f. hó 1-én rendelt nyilvános közgyűlése tartatván, a kitűzött tárgyak közül csak is egyetlenegy tárgyalatott; ezt pedig okozta az ügy fontossága. Ugyanis a meghívóban első helyen a Maros folyón létező, de már tarthatatlanná vált rozszant és minden oldalról forgatott nagyhid helyébe építendő újhid árlejtés útján létesíthetése lévén kitűzve, mindnyájuk figyelmét a legnagyobb mérvben zárta le.

Polgármester ur az árlejtést személyesen óhajtván vezetni, maga mellé: gazdaságiügy előadó Petelei János tanácsost, pénztárnok Gombás Józsefet, főszámvevő Csiki Károlyt, mérnök Jelinek Antalt, gazdai ellenőr Medgyesfalvi Lászlót, tisztügyész Biás Istvánt, és a képviselőiség kebeléből Knöpfler Vilmos, Bodola János, Pátrubány Miklós és Lag György urakat kérte kinevezettni. Mit is a közgyűlés elfogadván, mivel első tanácsos és katonaiügy előadó Lázár Benedek az utószorozással volt elfoglalva oldandó, a gyűlésből távoznod volt; de Bodola János kérdezi polgármestert: mikép történt az, hogy az árverési hirdetménybe a miniszterialis leiratban megállapított 31,269 frt 15 kr daczára, a kikiáltási ár 33,629 frt 28 kr-ban lón felvéve? Mire polgármester válaszolta ugyan, hogy a miniszter által javasolt kettős járomnak

el nem lett fogadása következtében, a mérnöki kar számitásából kifolyólag történt a kikiáltási árnak a miniszteri megállapításon teljűl terjedő összegbeni kitűzése: mindamellet a közgyűlés ezen téves eljárását rosszalva, miután a már hirlapilag közzé tett árlejtést elodázhatlannak látta, magáról a felelősséget elhárítandó, meghatározta: hogy az árlejtés a hirdetménybe foglalt kikiáltási árban kezdeményeztessék ugyan, és esetleg, ha a vállalkozás a miniszterileg megállapított összegeig avagy annál lejjebb szálland, a városi közönség a teendő ajánlatot elfogadja, ellenesetben a vállalkozót legkisebb vállalati összegére nézve a leütése után azonnal kötelezettnek nyilvánítja, jóváhagyás végett, azonban az árlejtési ügyet belügyminiszter ur ő nagyméltóságának följelentendi.

Ezután Dobolyi Sándor interpellálja elnököl Hints Lőrincz tanácsost: hogy bir-e tudomással afelől, hogy a képviselőiség által megszavazott 300 ezernyi kölcsönt érdeklőleg a belügyministeriumtól válaszeleirat érkezett volna, s ha igen miben rejlik oka, hogy a képviselőiséggel nem közöltetett: Hints Lőrincz kinyilatkoztatván, hogy igen is tudja e miniszteri válaszeleirat megérkezését, s annak a tanácsgyűlésében polgármester által lett előterjesztését, és arról is bir tudomással: hogy a tanács a leiratban kijelölt okmányok kiállítását és ezekkel felszerelendő újabb jelentés tételét, valamint ennek a közgyűlés elébe utólag leendő bejelentését meghatározta.

De interpelláló az adott felelettel meg nem elégedvén, jogát kívánta fenntartani, ez ügyre nézve polgármester urat magát személyesen interpellálhatni. Szőlősi Sámuel felszólalása következtében pedig meghatározatott, hogy a kölcsön tárgyában újabb jelentés mindaddig ne terjesztessék föl belügyminiszter ur ő nagyméltóságához, míg a képviselőiség a válaszeleirat tartalmáról és annak értelmébeni teendőkről magának meggyőződést nem szerez.

Olvasztatott a f. év május hó 18-án tartott közgyűlésről szerkesztett s bizottmányilag hitelesített jegyzőkönyv, mely tudásul vétetvén. Knöpfler Vilmos indítványa folytán a közgyűlés magát az árlejtés bevégeztéig állandónak nyilváníttotta, s egyéb ügyek tárgyalását ezutal elhalasztotta.

Délután 1 1/2 órákor polgármester mint bizottmányi elnök az árlejtés eredményéről tévén jelentést, a nagyhid építtetését helyi ácsallérok Sófálvi József és Pántya István 29,900 frtért o. é. vállalták el és daczára annak, hogy egy nagybányai építőmester Horváth Imre írásbeli ajánlatában, a miniszterileg jóváhagyott hidterv helyébe egy más és olcsóbb szerkezetűnek 14 nap alatt leendő beterjesztésére magát kötelezte, és a szerinti építtetését 16 ezer frtért elvállalni ígérte, miután beterjesztett okmányai műszaki tekintetben méltánylatot nem érdemeltek, Sófálvi és társa vállalkozóknak elfogadtattak, munka vezetőjéül városi mérnök Jelinek Antal a munka kezdetétől bevégeztéig 60 frt havi jutalom mellett, és ellenőrzőkké Z. Dr. Knöpfler Vilmos és Wagner János Frigyes képviselőtagok neveztetvén ki.

Vegyes hírek.

— **A szombati hangverseny és majális**, melyet az ev. ref. főiskolai ifjuság az Elbában rendezett. igen szépen sikerült. A kellemes, derült idő a közönség nagy részét kicsalta az Elba hús lombjai alá úgy, hogy az ott mulatozók között még olyanokat is láttunk, kik ily nyilvános időtöltésekben nagyon ritkán vesznek részt. A hangversenynek voltak szépen sikerült részletei; a szinkör a hangverseny folyama alatt telve volt, sokan azonban, a szinkör minden zugát betöltő rekkenő hőség elől a szabadba menekültek s ott halgatták végig az előadott darabokat. A hangverseny műsorozatából kiemeljük Tavasz József szavallását, mely igen szépen sikerült. A hangverseny után a padokat széthordták, a szinkör csakhamar tánczeremmé vált, a karzaton megzendült a Pongrácz hegedűje s a zajos mulatság ekkor kezdődött. Az időtöltés egész folyama alatt derült, jókedv uralkodott s a közönség nagy része világos viradtkor távozott haza. Sajnálatlaltal kell megemlitenünk, hogy mint mindennek, úgy e mulatságnak is volt egy kellemetlen árnyoldala; a kiszolgáltatott ételek és italok rozszasága és méreg drága volta miatt általános volt a panasz: e mellett a főpincér ki-rívó szerénység, melylyel a bátortalanabb és elnézőbb vendégektől mindennek kétszeres árát vette meg: méltó megbotránkozást keltett. Rendkívül nagy tapintatlanságot árul el a vendéglős részéről az, hogy ily meg-gondolatlanul előrelátás nélkül igyekszik a kínálkozó alkalmat kizsákmányolni.

— **Országos vásárunk**, e hó 8-án nem volt népe-sebb, mint egy nagyobb hetivásár szokott lenni; a forgalom csekély volt s a még mindig tartó pénztelenség szomoruan mutatkozott minden oldalról.

— **A dalárda gyűlésén**, junius 7-én délután kevesen voltak jelen, a gyűlés azonban, az alapszabályok értelmében érvényes határozatot hozhatott. Elhatározá, hogy a dalárda újra szervezendő s e végre a város összes polgársága felszólittatik a részvételre és pártolásra. Az ujan beálló pártoló és működő tagok száma fogja megmutatni, hogy képes-e az egylet továbbra is fenntartani magát, vagy a feloszlás fölött kell-e határozni. Reméljük, hogy városunk polgársága nem fogja engedni, hogy ily nevezetes, a közművelődésre oly hathatósan befolyó ügy részvétlenség miatt bukják meg.

— **Vándor zenekar** igyekezett mulattatni mult vasárnap délután a Rákosi-féle sörkert közönségét. A zenekar általában fuvó hangszerekből áll s annyi nevezetes van benne, hogy e hangszerek közül a három nagyobb nők játszá. Zenéjükben kevés összhangzat van s gyakran kellemetlenül hat a miveltebb fülekre a klarinetek sívító hangja s a trombita erőltetett recsegése.

— **Zsigmond József**, m.-vásárhelyi k.-telekkönyvi irnokot az igazságügyminiszter ugyanazon telekkönyvi hivatalhoz II. osztályu segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **„Magyarország és a Nagyvilág“** gvönyörű jutalomképre figyelmeztetjük olvasóinkat: „az éjji csavargók“ Munkácsitól. A kitűnően szerkesztett heti lap ezzel jeles hazai festőknek már a második képét adja át a magyar közönségnek; oly jelesen sikerült e kép, hogy már csak ezért is megérdemli a jeles lap, hogy egy magyar család asztaláról se hiányozzék.

Dürüczkölő.

Hogy mennyire éretlen törvényhatósági bizottságaink nagyobb része, s mennyire nem képes saját érdekeit fel-fogni, arra e latás példát szolgáltatott közelebből Háromszék törvényhatósági bizottságának közgyűlése; Sepsiszent-György épülő félben levő iskolájának fölépítésére huszonnégyezer forintnyi költsönért folyamodott azon szép összegű alaptól, mely hazai kormányunk igazságos elhatározásafolytán a székely volt katonákat illeti. A közműveltségért lelkesedő székely város még nem is ingyen kérte ez összeget, hanem tisztességes kamatra. A mély belátású bizottság visszautasította e kérelmet. Ime kezökben volt az alkalom, hogy azon tanintézeteket, mely most csak, mint egy fagygyu méceses pislóg: teljes világot árasztó gázlámpává varázsolják át. A székely löfök nem siettek megragadni e kedvező alkalmat; egy szűkkeblű határozattal megakadályozták e közműveltségi nemes ügyet. Pedig Háromszéknek nagy szüksége van jól berendezett tanintézetekre.

* * *

A legnagyobb zsarnokok egyike: az, idő szörnyű kegyetlenül bánik el a földdel: ezzel az örökké bolygó zsidóval; mint a spanyol general inquisitorok szoktak volt elbánni az eretnekekkel. Május havában viz-torturával kinozta ezt a szegény delinquent; folytonosan öntötte a vizet torkába úgy, hogy testében meghigult a vér, erei kidagadtak, egyik arteriája: a Maros megszagatván esatorna falait, az egész Maros völgyét több ízben elborította; junius havában a tűzpróba borzadalmait alkalmazza a delinquensre; még nincs itt a kánicula, s már is hév vassal sütogeti hátát és talpait. Félni lehet, hogy még jég- umslagokat is fog testére alkalmazni, hogy a mit a meleg el nem perzselt azt a jég pusztítsa el. De nem folytatjuk tovább e hasznalatot, nehogy a bolygó zsidó, eretnek inquisitio stb. szókából egy újabb jóakarónk ismét vallásháborítással demnuntáljon minket princípálisunk a „jogász-egylet“ előtt.

* * *

Valamelyik újságban olvastuk: hogy egy külföldi bagnó-ból (fogház) egy csapat zseb-vágó szerencsésen menekült. Vajjon nem városunkban telepedtek-e meg, s nem ezekből lőnek-e összetoborzva az ifjuság mult szombati majálisán a pinczerek? Szörnyű vágása volt ott a zsebeknek és nyuzása a publicumnak! Közönséges volt az ily számolás: pinczér! fizetni: egy félmeszely bor: 7 krajczár, hozzá borviz: az 6 összesen: 23. A fiatal ember esze tánczosnóján járván kifizette a jelzett összeget; s csak később vette észre, hogy 10 krajczárral megcsalták. Még szerencsétlenebbül járt, a ki több positiót fogyasztott, s még sokkal szerencsétlenebbül, a kinél a pinczér krétát használt. Egy fogyasztó fizetendősége 69 krajczárt tévén

*) E közlemény a 45-ik számban közölt első cikk folytatását képezi.

e helyett a zsebvágó pinczér 96-ot irt. Midőn az illető figyelmeztetné: hogy 69 az összeg, a pinczér így excuzálta magát: kérem ugyanazon számok, csak a számírásban vagyok egy kissé járatlan. A vállalkozó vendéglősnek jobban meg kellene választani embereit, mert az ily zsebvágók nemcsak a publicum erszényének, hanem a vendéglős becsületének is ártanak.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi június 8-án és következő napjain következő ügydarabok adattak elő.

I. Tanács polgári ügyekben.

(Folyt. és vége.)

Elekes Pál k. t. r. b. által.

Trifu George kir. kincstár s t. e. tulajdonigény, Bicsak Károly Bicsak Sándor e. 971 frt 94 kr. Moldován, Mária Moldován Vinisia és t. e. hagyaték, Lőb Mihály Lőb Mihályné Hersch Pepi e. birtokigazítás, Vass Károly Derzsi Ferenc és társai 1000 frt, Vass Károly Dersi Ferenc s társai e. 700 frt, Paget János av, Polyán köz e. 192 frt 84 kr i. p.

Deési Farkas k. t. r. b. által.

Gürtler Károly Paulini János e. 260 frt i. váltópere Hadnagy Dénes Hadnagy Antas e. szerződés érvénytelenítése, Kohn Sándor gr. Rindsmaul Albertné hagyatéka 3000 frt, Szöcs Géza gr. Rindsmaul Albertné hagyatéka e. 2000 frt. gr. Bethlen Klára id. gr. Bethlen Gáborné s társai e. a gróf Bethlen Lajos hagyatéki csódtömege e. 62,300 frt 66 kr, Pataki Zsigmondné Szeredai Terézia Szeredai Ignác e. fekvők, Erich és Hoffman özvegynek gr. Eszterházi Kálmán e. 2000 frt i. váltópere, Kelemen Pál Szekeres Domokos e. hasznóbértől elmozdítás, Schatz Mihály Forró Géza e. 298 frt 56 kr, Pataki Zsigmondné Szeredai Terézia Szeredai Ignác ellen ingatlanok iránti perök.

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Báró Győrfi Zsigmondné Rorza Juon és Dávid e. szolgálmányi hátralék, ugyanaz Vajdeán Nát e. ugyanazért, ugyanaz Loga Gayrilla e. ugyanazért, ugyanaz Herla Fika e. ugyanazért, Bulbák Bogdán Bengián Zaharia e. 50 frt, Tarcza Gavrilja, Simion e. bírói zárlat alóli feloldás, Boér Kálmán Pallós István viszh, Manasági Károly Szerdai László e. 100 frt, Demeter Miklós Demeter János e. viszh, Szentpéteri Kristóf Csató Ferenc e. adósság, Becze Andrásné Ladó János e. kötelezettség teljesítése, Ajnádi Kovács Tamás Sipos Péter e. kártérítés, Kendea Petru Szabó Juon ellen visszahelyezés iránt, Altorjai Sándor Ferenc Márton Károly ellen viszh. iránti perök.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. b. által.

Abudbányai bányászati nehezéki pénzalap Gvita György e. átkeblezés, Polbert Zsófia Schnell Katalin e. szántóföld felosztása, Kietsech Anna Lutsch Mihály e. hozomány visszaadása, Bacu János Bacu Mihály e. adásvetési szerződés kiállítás, Serbán Juon Kelemen Zahiu e. élelmezés, Burlea Ilie s társai Folkend János 2495 frt 76 kr, Moskovics Hermann gr. Haller Ferenc e. 960 frt 40 kr i, p.

Pipos Péter k. t. r. b. által.

A kerlési gör. cath. egyházmegye Rosenfeld Efraim e. 41 frt 65 kr, Stoltz Márton Dortleff János e. 10 frt 4 kr, Tüzes Jakab öz. Zathureczki Lászlóné e. 108 frt, Baurer János Homorogyan Mihaile e. 31 frt 50 kr, Drágos János Túr községe e. 40 frt, Opris Stefán Grila Constantin e. 80 frt, a kir. kincstár Pap Juon e. viszh. hely. és kártérítés i. p.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Trombitás Anikó Császár Sámuel e. kézi zálog kiadása, Horváth István Bernád József e. 185 frt. munkabér és 5 frt 76 kr. italára i., Jenei Berta, Bergyán Simon s t. e. igénypere, Bauer Régina Moldován Nicolái és társa e. igény, Leopold Izrael Máris Nicolái s t. e. 35 frt 20 kr, Georges Salamia Georg Barián Alexandru Munteanu e. som. viszh. Siboti Wiorel Mihály Avram Candiu s t. e. 13 frt 92 kr i. p.

Szolga Miklós k. t. r. b. által.

Bíró Sándor Miheltián János e. 400 frt, Rosenberger Salamon Gregerson és Rondeson e. 900 frt, Csiki József György János e. 211 frt, Deés város község Gvártás Ferenc e. 3000 frt. Coltern Avram Coltern Ilie e. 60 frt, Ifj. Milik István Pál András e. 80 frt, öz. Pap Istvánné s társa. Ursika Juon lui Tódor ellen, 80 forint, Simon Mózes Heiszikovics Ábrahám s t. e. 10 frt, Ajtai György Drágán Zahariás e. 102 forint iránti perök.

Istvánfy Pál k. t. r. b. által.

Roth Katalin Vidombák községe e. 1800 frt kárt Fosztó Gábor Nemes Károly e. 8 frt 56 kr, Derner Gy. Gründfeld Salamon e. 130 frt, Kondert Thomas Gitsner János e. som. viszh. Macskási Tódor Koronka Mátyás e. 12 frt kamat hátralék, Horváth J. Tamás K. e. 60 frt Dombi S.-né Beke Rebeka és érdektársai Lukácsfi S. e. 253 frt 56 kr, Dávid Sándor Gál János e. 14 frt tart. iránti perök.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Moricz Onea sulyos testisértés, Homburg Leopold sulyos testisértés, Miklós Antal tolvajság, Juon Nicu Komsa testisértés, Opricza Anna becsületsértés, Ráduly György testisértés, Fleischer György testisértés iránti bűnügyök.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Munteanu Nicolái közcsend és rend e. Turk Jósif st. nehéz testisért. Here József és t. nehéz testisértés. Moga György nehéz testisértés, Márkovics Brók sikkasztás, Márton Péter s társai közbiztonsági intézkedések, Nyág Franczi becsületsértés, Szivu Kosztesku sikkasztás, Beddi István s t. becsületsértés, Rosenveig Dávid testisértés, Szilágyi Zsuzsa becsületsértés, Beczár János közbiztonság e. Szentgyörgyi Miklós becsületsértés, Pongrácz Kristóf testisértés, Frigetoriu Stefán testisértés iránti bűnügyök.

Popovics Servián k. t. r. b. által.

Csernukán Násztaszia becsületsértés, Sándor Lázár becsületsértés, B. Bánfy Jenő és társa testisértés, Aurán Kindea s t. lopás és testisértés, Mailáth Lina becsületsértés, Margineau József s társai tolvajság, Gondolovier Mátyás közintézkedések és becsületbiztonság, Popa Irimia becsületsértés, Botiocu Samvila s t. becsületsértés, Bögözi Szabó János becsületsértés, Gálfi Sándor s t. testi és becsületsértés, Fülöp Györgyné s t. testi és becsületsértés, Bodri Márton testi és becsületsértés, Taus István testisértés, Janki Ferenc becsületsértés, Dusia Nicolái lui Juonutz testisértés, Pál Albert közhivatal kötelességei e. Kristea Juon közbiztonság és intézked. Papp Bukur becsületsértés, Puskás Árpád s társa tolvajság iránti bűnügyök.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

Péter János tulajdonbiztonság, Nagy István becsületbiztonság, Manos Gligor Ilie testi és becsületbiztonság, Bruchenstein Hermán vagon bizt, Mihu Juon becsület bizt. Nagy Áron testibizt. Stoján Dionisie becsületbizt, Akácsos Bálint becsületbizt. Szász Josi a Jánosné tulaj-

donbizt. Máthé Mihály lopás, Baka István testibiztonság, Brassai Ferencné becs. bizt. Péter György becs. bizt. Simon Máthé és társai lopás i. bűnügyek.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Similie Geraszim testisértés, Gegő Ferenc becsületsértés, Birk Mihály s t. becsületsértés, Roth Keresztély testisértés, Klécs Georg és t. becsületsértés, Saima Johann s t. tolvajság, Miklea Nicolái testisértés, Maty Juczi tolvajság i. b. ü.

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Bertoiu Iván s társai testibiztonság, Bartha Miklós né becsületbiztonság, Csép János testibiztonság, Ridv Joachim gonosz természetű házi állatok elhanyagolása, Alexandru György tolvajság, Hrad Ferenc sikkasztás bűnügyök.

Mégai Ferencz pót. bíró által.

Totoi Juon s társai lopás, Orbán János s t. sulyos testisértés, Török Fánya gyilkosság, Salmen Keresztély becsületbiztonság, Klöss Georg közintézetek, Moldován Sándor tulajdonbiztons. Meszelár Juon tulajdonbiztonság, Botyeszku George becsületbiztonság, Kacsó József s társai testibiztonság, Rosengarten Eliásné becsületbiztonság i. bűnügyök.

Dr. Dózsa Miklós potbíró által.

Csigmoján Nyicolái s társai sulyos testisértés, Oláh Badi Simon s társai sulyos testisértés, Veress Antal tolvajság, Marosán Tódor tolvajság, Bichia Vaszi s társai becsületsértés, Mária lui Leszkucz Koszta testisértés, Mákére Juon testisértés, Lukács Sándor becsületsértés, Bogdán Bokor lopás, Tartler Mihály becsületsértés, Czompa Katalin becsületsértés, Trombitás Anikó becsületsértés, Kain Mózes becsületsértés, Máreze Márton s társai, Gecse Benlamin becsületsértés, Tontsch János becsületsértés i. bűnügyek.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Gruz István potbíró által.

Szalántzy Mária Bursa Pétru e. majorság természetű telekállományért, gr. Bethlen Cornelia és gr. Telek Sámuel Jajka Tódorné e. egy udvartelek, ugyanazoknak Domján Kula e. majorság természetű beltelekért, ugyanazoknak Lekusan Juon e. majorság természetű beltelekért, ugyanazoknak ifj. Gazsi István e. majorság természetű beltelekért, ugyanazok Moldován Vaszilia e. majorsági fekvők visszabocsátásáért indított urbéri ügyei.

Felelős szerkesztő:

MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője:

Kuti Albert.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 257—1874.

E. T. E.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésem alatti kir. törvényszéknél egy, és annak területén szervezett nagy-enyedi kir. járás-bírósnál szintén egy évi 300 forint segély-díjjal javadalmazott joggyakornoki s ugyancsak a most nevezett kir. járásbírósnál egy bírósági végrehajtói állás üresedésbe jövén, felhivatnak mindazok, kik ez állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy képzettségi és esetleg szolgálati okmányokkal felszerelt, életkorukat és nyelvismeretüket feltüntetve és lehetőleg igazoló, szabályszerűen szerkesztett folyamodványukat ezen hirdetménynek a hivatalos lapban leendő közzétételétől számítandó 30 nap alatt alólirthez annyiival inkább adják be, mivel ezen határidőn túl érkezendő pályázati kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

A kir. törvényszék elnökétől

Nagy-Enyed, 1874. június 5-én.

Halmágyi Sándor,
elnök.

(32)

(1—3)

(31)

3—3

Hirdetmény.

Miután e szabad királyi Maros-Vásárhely városában eddigelő fennállott első építkezési társulat minden sikerre vezetés nélkül feloszlott, mely tisztelettel bátor alólirt köztudomásra juttatni, hogy ő már ez idő szerint külön, önállóan vállal el bárkitől is építkezési munkákat; s felkéri az eddig is külön vele dolgoztató s építtető minden t. cz. urakat szives pártfogásuk iránt, méltóztassanak őt más építeni avagy építtetni kívánó uraknak felajánlani; igérvén maga részéről mindenkinek pontos, szorgalmas, kíváncsú és nem tulzott szabott árban — s nemcsak itt helytt Maros-Vásárhely szabad királyi városban, hanem Erdélyország bármely vidékén is a legnagyobb tisztelet melletti szolgáltatást.

Egyszersmind tudatni kívánja a mélyen tisztelt közönséggel, hogy egy 2 számmal jelzett s csakis egy év óta használatba vett nagyon jó bel-szerkezetű Wertheim-féle eladóvá szánt kaszszája van, a melynek ára felett alólirtnál értekezhetni. Klastrom-utczában, 935. sz. a. házánál.

Lobenschusz Ágoston,
kőmives-mester.

Nyomtatva Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.